

Diriliş Buluşmaları-Trabzon

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Bülent Yıldırım:

Salamunaleyküm değerli kardeşlerim,

Bugün hepimize heyecan verdiniz. Rabbim hepimizi cennetlik etsin. Allah bizi Kudüs'ün savunucusu etsin. Rabbim Mescid-i Aksa'yı kurtarmayı sizin gibilere nasip etsin. Allah Afganistan'ı, Doğu Türkistan'ı, Arakan'ı, Filistin'i, Çeçenistan'ı, Patani'yi, Moro'yu, Keşmir'i ve yeryüzündeki bütün mazlumları kurtarmayı; Suriye'yi, Irak'ı, Libya'yi, Mısır'ı kurtarmayı size ve sizin gibilere nasip etsin.

Bu salonu dolduranların genç kardeşlerimizden oluşması ve gençlerin burada çok olması bizi sevindirdiği gibi zalim İsrail'i de üzmektedir. Çünkü İsrail'in kurucusu, Filistin'i işgal ettiği zaman demişti ki: "Filistin'deki yaşlıları öldürürüz, gençler ise Filistin davasını unuttur."

Gençler, genç kardeşlerim, hanım kardeşlerim! Filistin davasını unutmadınız. Sizin varlığınız, çocuklarınız ve gençlerinle İsrail'e büyük bir mesajdır.

Kardeşlerim,

Gençleri yetiştireceksiniz. Sokaklara çıkıp tebliğ ve davet yapacaksınız. Genç kazanacaksınız, insan kazanacaksınız, insanları mescide çağıracaksınız, sabah namazlarına çağıracaksınız, Kur'an okuyacaksınız ve 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah' diyenlerin sayısını artıracaksınız ki Suriye'den geçerek Mescid-i Aksa'ya yürüdüğümüzde milyonlarca insanın ayak sesini bütün zalimler duyacak, Allah'ın izniyle.

Bir toplumun önderi âlimleridir. Âlimler, mallarıyla ve canlarıyla ortaya çıktığı zaman yeryüzündeki özgürlük gerçekleşir. Malını ve canını, kanını, zamanını, emeğini, her şeyini aynı hedefler uğruna veren ve bu birliktelik fotoğrafını koyan âlimlerimize de bütün mazlumlar adına; işkence gören, şehit edilen, vücudu parçalanan mazlumlar adına sizin huzurlarınızda teşekkür ediyorum.

Ve umarım ki sayıları artarak yeryüzünün her tarafına bu güzel örneği de göstermiş olurlar.

Beşir Eryarsoy:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi hepimizin üzerine olsun.

Bu mübarek ve kutlu gecenin ümmetimizin yeniden dirilişinde, ayağa kalkış ve silkinişinde, dünyaya ve bütün insanlığa karşı sorumluluğunu yerine getirişinde bir dönüm noktası olmasını bütün kalbimizle niyaz ediyoruz.

Hepinizin buradaki varlığı ve burada olamayıp kalbi burada çarpan her bir Müslüman kardeşimizin, bacımızın, ağabeyimizin, evladımızın bu dirilişte müstakil, kendine ait ve en ileri derecede Rabbine karşı sorumluluğunu yerine getirmiş olarak pay sahibi olmasını bütün kalbimle niyaz ediyorum.

Ey ruhu dünyadaki bütün muzdariplerin yaralarını içinde hissedebilecek kadar yüce olan aziz kardeşlerim!

Özgürlüğün bütün düşmanlarına karşı durabilecek ve özgürlüklerinden mahrum bırakılmış herkese özgürlüğün teminatı olduğunu ispat etmeye hazır, bütün kalbiyle ve varlığıyla buram buram özgürlük kokan değerli kardeşlerim, Müslümanlar!

Cenab-ı Allah bu ümmeti insanlığa karşı şahit olmak konumuna getirmekle sadece bu ümmete büyük bir görev ve sorumluluk vermiş olmadı. Böyle yaparak, bu ümmetin insanlık için ne kadar büyük ve müstesna bir teminat olduğunu da göstermiş ve ortaya koymuş bulunuyor Rabbimiz.

Hakkın ve hakikatin düşmanları, hakkın ve hakikatin gerçek temsilcisi olan ve bu temsilcilerin sadece küçük bir örneğini teşkil eden bu topluluktan; bu topluluğun izinden, yolundan giden, onları takip etmeye hazır olan insanlardan, gerçek müminlerden, gerçek özgürlerden korkmalındırlar, korksunlar. Çünkü onların sadece bir avuç örneğini temsil eden bu topluluk ve bu topluluğun benzeri; yüzyıllardır işlemekte olan zulmün, küfrün, emperyalizmin, sömürünün, Siyonizm'in, haçlılığın çarkını tersine çevirecektir, hatta çevirmeye başlamıştır. İşte bu topluluk, şimdiye kadar Müslümanlar'ın ensesinde boza pişiren bu zalim düzenin sonunun gelmekte olduğunun en büyük delili ve göstergesidir.

Değerli kardeşlerim,

Küçüğümüz-büyüğümüzle görevimiz ve sorumluluğumuzun ne olduğunun bilincinde olmak zorundayız. Yani biz sadece bu ümmetin teminatı değiliz; aynı zamanda bütün insanlığın teminatıyız. Onun için sorumluluklarımız çok büyüktür.

Sadece daha yoğun bir tempoyla çalışmak için olması hâli dışında, inanın hiçbirimizin dinlenmek için dahi ayıracak zamanı yoktur. Sadece daha güçlü adımlarla ilerleyebilmek için arada

bir mola verme hakkımız vardır. Sadece daha uzun soluklu planlar ve projeler üretmek için başımızı iki elimizin arasına alma vaktimiz vardır. Boşa tüketeceğimiz bir beyin hücremiz, boşa geçirebileceğimiz bir anımız dahi yoktur.

Bu ümmetin dertleri, beşeriyetin sıkıntıları bunca yıl üst üste yığılmışken bir Müslüman'ın gözüne rahat bir uyku giremez, girmesi mümkün değildir. Onun için yaşımız, başımız, vafımız, niteliğimiz, sosyal-ekonomik konumumuz ve durumumuz ne olursa olsun bulunduğumuz hâl ve şartlar içerisinde sadece bir vazifemiz vardır: Ben bu ümmete nasıl bir katkıda bulunabilirim?

Genç kardeşim! Bir taraftan dinini en güzel ve mükemmel bir şekilde öğrenirken aynı zamanda arkadaşını, kardeşini, komşusunu, yolda beraber yürüdüğü veya okulda yanında ders okuduğu diğer kardeşlerinin de İslam'dan haberdar olması gerektiğini unutmuyoruz. Dininden, akidesinden haberdar ederek onların da bu diriliş kervanına katılmalarını sağlamak gibi bir sorumlulukla karşı karşıya olduğunun bilinciyle hareket edeceğiz.

Esnafımız İslam'ın kendisine emrettiği adil ölçü ve tartıyı ihmal etmeyerek bütün hâl ve hareketiyle son derece adil terazi tutan bir adalet ve ahlak örneği olmalıdır.

Kızlarımız-hanımlarımız, bu ümmetin her türlü derdini omuzlayacak ve sıkıntılarını çözmeye aday; son derece donanımlı evlatlarımızı ve çocuklarımızı yetiştirmek için uğraşırken kendileri de aynı zamanda İslam'ın onlara yüklediği sorumlulukların başı olmak üzere her biri iffetin, hayânın, edebin, terbiyenin, ilmin, şefkat ve haysiyetin birer abidesi olmalıdır.

Siyasîlerimiz, bilim adamlarımız, hukukçularımız; Batı'dan alınma, İslam'la en ufak bir alakası olmayan ideolojilere-hukuklara-rejimlere-tavırlara-duruşlara, 'bilimsel' diye bize yutturulmak istenen palavralara tamamıyla karşı çıkacak ve İslam'ın bunlar karşısındaki gerçek alternatifini ortaya koymayı ihmal etmeyecek.

Hukukçumuz, İslam hukukunu bilecektir. İslam hukukunun, beşeriyetin yegâne kurtarıcısı olduğunu söylemeyi ve bu gerçeği ortaya koymayı ihmal etmeyecektir.

Bilim adamımız, çağdaş ve bilimsel nazariyelerin arkasındaki saklı-gizli küfür ve inkârdan bilimi soyutlamasını bilecek, onları Allah'ın gerçek birer ayeti olarak insanlığa sunup takdim etme yollarını bulacaktır; bunu ortaya koyacaktır, bu sorumlulukla hareket edecektir.

Değerli kardeşlerim,

Ümmetin derdiyle dertlenmeyen bizden değildir, buyuruyor Efendimiz aleyhissalatu vesselam. Müslümanlar'ın, müminlerin birbirine karşı durumunu bir vücuda benzetiyor Efendimiz. O vücudun bir tarafında herhangi bir rahatsızlık olursa vücudun geri kalan kısmı uykusuz kalarak ve ıstıraplar içerisinde o acılara iştirak edecektir.

Onun için her müminin kalbi, ne kadar umudu ve geleceğini kaldırabilecek-taşıyabilecek genişlikteyse aynı zamanda ümmetin dertleriyle dertlenebilecek, onların sıkıntılarını kendi sıkıntılarından da öne getirecek bir vaziyette olacaktır. Müminin yüreği o kadar büyüktür, öyle geniştir.

Peygamber aleyhissalatu vesselam kendi evinin ihtiyaçlarını karşılamayı, Ashab-ı Suffa'nın ihtiyacı varken gündemine almamıştır. Suffa ashabının bunca ihtiyacı varken Muhammed'in evinin

ihtiyaçlarına sıra gelmez, buyurmuştur. Bu örneği esas alarak her birimiz, müminlerin birbirleriyle kenetlenen bir yapı gibi olduğuna inanarak, bu şuurla ümmetin dertleriyle dertlenmeyi asla ihmal etmeyeceğiz.

Ramazan Kayan:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Karadeniz'in yiğit evlatları,

Bir ismi de 'Selam' olan Allah'ın selamıyla sizleri selamlıyorum.

Şu salonlar yıllarca isyan çığıklarıyla inlemişti ama bu akşam, tarihî bir dönüm noktasındayız. Tekbir sesleriyle Karadeniz çınıyor, Anadolu ayağa kalkıyor. Sizleri yürekten kutluyorum.

Tarihin dönüm noktasında yeni bir tarih yazmak için buradayız. Evet, tarih olmak için değil tarih yazmak için buradayız ve ben, bu akşam burada şunu görüyorum: Sadece Karadeniz burada değil; ümmetin yüreği burada, Kudüs'ün ruhu burada, Kahire'nin gerçeği burada, Halep'in acısı burada, Kabil'in ve Arakan'ın, Afrika'nın gözyaşı, çilesi ve haykırışı burada.

Bu akşam tüm yeryüzüne şunu ilan ediyoruz: Ümmetin ve insanlığın kurtuluşu Birleşmiş Milletler'de değil birleşmiş yüreklerde.

Ümmetin sorunları uluslararası camiada ve platformlarda parmak kaldırıp indirmekle çözülmeyecek, yumruklarımızı sıkarak ümmetin izzetini ayağa kaldıracacağız.

Bu buluşma, buluşmalardan bir buluşma değil. Bu toplantı, toplantılardan bir toplantı değil. Bu, bugün bir hocamızın da ifadesiyle "Ümmetin belki de en zor ve en son kararını vermek için, ayağa kalkmak için karar verdiği bir buluşmadır."

Sizleri kutluyorum. Ve hocalarım adına da şunu ifade etmek istiyorum: Şu hocalar fotoğraf vermek için bu salona gelmediler, günü kurtarmak için gelmediler. Gönüllere ve yüreklere su serpmek için de gelmediler. Ümmetin muhtaç olduğu yeni bir dirilişe hayat iksiri olabilmek, ümmet gerçekliğiyle yüzleşmek, evrensel İslam kardeşliğini yeniden ayağa kaldırmak için geldiler.

Biliyoruz; yükümüz ağır, işimiz zor ama siz yanımızda olduktan sonra, siz bizi yalnız bırakmadıktan sonra inşallah tüm şerleri-münkerleri-zulümleri-zulmetleri-zilletleri aşabilecek özgüvene sahibiz. Yeter ki bizi yalnız bırakmayın.

Kardeşler,

Bir toplum ve ümmet, savaşlarla ve silahlarla yok olmaz. Toplumları ve ümmetleri yok eden korkularıdır. Elhamdülillah, ümmetimiz korku tünellerinden çıktı. Zillet gömleğini yırttı. Öğretilmiş çaresizlikten ve korkulardan kurtuldu ve bu ümmet, artık kendi geleceğini inşa etme iradesiyle bir arada.

İslam, ateşten bir gömlek de olsa onu giymeye karar verdik. Bize zorla giydirilen deli gömleklerini yırttık. Ve biz şuna inanıyoruz ve geleceğe yürürken diyoruz ki: Yeter ki gömleğimiz

arkadan yırtık olsun. Allah, Mısır'ın iktidarını Yusuf'a nasip ettiği gibi dünyanın iktidarını da gömleği arkadan yırtık olan ama elleri-yürekleri temiz, hayatları temiz bu ümmete nasip edecektir.

Şu hocalarınız tali meselelere, teferruatlara, tefrikalara ve taassuflara girmeden ümmetin ortak değerleri-ilkeleri-doğrularında buluşarak enerjilerini birbirlerine karşı kullanmadan, iç sorunlarla boğuşmadan, sadece bu ümmetin değil yedi milyar insanın hakikatle ve hidayetle buluşması için çitayı yüksek tuttular ve bu amaçla yola çıktılar.

Biz şunun farkındayız: Allah azze ve celle, kurşunla kaynatılmış duvar gibi saf bağlamamızı, kendi yolunda mücadele etmemizi istiyor bizden ama ne hazin bir tablo ki; kurşunla kaynatılmış duvar olması gerekenler, bugün birbirlerine kurşun sıkacak noktaya geldiler.

Eğer bu akşam burada bir kardeşlik rüzgârı estiremez; yarın Türkiye'de de tebliğimizi, mesajımızı, misyonumuzu doğru sürdürmezsek birbirini tekfir edenler belki bu topraklarda da birbirlerine tetik çekeceklerdir. İşte bu ızdırap bizi bir araya getirdi. Bunu nasıl gerçekleştireceğiz?

“Birbirinizle çekişmeyiniz; gücünüzü, enerjinizi birbirinize karşı kullanmayınız.” Ortak paydamız ne ise, ortak değerlerimiz ne ise burada buluşmak durumundayız.

Yüreklerinizi ortaya koydunuz, tüm samimiyetinizle geldiniz. Şayet bunda biraz daha da gecikirsek işte görüyorsunuz; Akdeniz'de, Ege Denizi'nde, daru'l-İslam'dan daru'l-küfre sığınmak için botlarla yola çıkıp da botları batan, cesetleri sahillere vuran, gün yok ki böyle bir tabloyla karşı karşıya kalmayalım. Niçin kardeşlerimiz yurtlarını ve yuvalarını terk ediyorlar? Niçin Batı'nın umuduna kaldılar?

Biz aslî gündemimize dönmezsek, ana sorumluluğumuza dönmezsek artık Akdeniz'de boğulan cesetlerin, kıyılarımıza vuran Aylan bebeklerin suçu nedir, günahı nedir? Yarın o bebeklerin ruz-ı mahşerde elleri yakamızda olursa nasıl cevap vereceğiz Allah'a?

Bu soruyu bu salon ve şu masanın etrafındakiler cevaplayacaklar. Çözüm ve çare sizsiniz. Akdeniz'de boğulanlar size sığınmalı, size yönelmeli. Kardeşliğin sıcaklığını bizim onlara bahşetmemiz lazım.

Size daha acı bir şey anlatarak konuşmamı bitirmek istiyorum: Geçenlerde Almanya Başbakanı Angela Merkel açıkladı: Almanya, Suriye'den yedi yüz Suriyeli mülteci kabul etmiş. Merkel şu açıklamayı yapıyor: “Suriye; Almanya'ya uzak, Mekke'ye yakın ama Suriyeli mülteciler Mekke'ye sığınmadılar, bize sığındılar. Gelecek nesillerimize bunu anlatacağız.”

Ne dersiniz? Ses ver Karadeniz! Yuvalarımızı ve evlerimizi muhacir kardeşlerimize açma vakti. Kardeşliğin yarasını sarma vakti. Evrensel İslam kardeşliğinin oluşma vakti. Grupçuluk, hizipçilik, fırkacılık, ferdiyetçilik, partililik, cemaatçilik, vatancılık, toprakçılık...

Şimdi, yeni bir sayfa açma günü. Bugün yeni bir gün. İnşallah yeni bir sabaha uyanıyoruz.

Selam olsun yeni bir sabaha yürüyenlere.

Allah'a emanet olunuz.

Ihsan Şenocak:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Şam'a, Kudüs'e, Mısır'daki kuklaların mahkemesinde "Bize Allah yeter" diyen Muhammed Mursi'ye bakıp çırpınan Karadeniz'e selam olsun.

Kardeşlerim,

Rabiatu'l-Adeviye meydanında erkekler evde otururken Hazreti Muhammed aleyhisselamın sancağı yere düşmeyecek diye Esmâ'nın Mısır zindanlarındaki kardeşlerine bakın.

Cumadan önce gelince tepeye, Ali Şükrü Bey'in kabrine Fatıha okumaya çıktım. Tam doksan yıl önce toplandılar. Bu ümmete tarihin en büyük darbesini vurmak için bir araya geldiler. Kürsüde bir hoca vardı: Seyyid Bey. Hilafeti kaldırmak için konuşuyordu.

Mahir İz Hoca hatıratında anlatıyor ki; tam on beş defa o gün kürsüye Trabzonlu bir binbaşı çıktı: Ali Şükrü Bey. Rauf Orbay en son çıkarken belinden tutar, "Çıkma Aliciğim, asacaklar seni" der. Trabzonlu Binbaşı Ali Şükrü Bey meclise gelir. Hocalar arka safta susarken der ki: "Ben Hazreti Muhammed'in sözcüsüyüm. Ali Şükrü'nün başı hilafetimize, Kur'anımıza feda olsun."

İşte bugün Trabzon, Trabzon'da yürekler; Karadeniz'de, Anadolu'da Ali Şükrü Bey'i, onun davasını, onun hakikatini selamlıyorlar. Diyorlar ki; **"Ey Amerika! Ey Batı! Onun işbirlikçileri! Sizin ne kadar silahınız, ne kadar gücünüz olsa da korkaklar için silah, kaçarken ancak yük olur. Çanakkale'deki gibi hezimete uğrayacaksınız."**

Bu salon diyor ki: Melekler şahit olsun, ümmet şahit olsun, insanlık şahit olsun, biz futbol maçı izlemek için gelmedik bu salona. Bu yürekler Anadolu'da bir futbol maçı için çırpınmıyor. Şahit ol ey dağlar, şahit ol dünya! Abdülhamid'in yolundayız, Yavuz'un yolundayız.

Uhud'da Hazreti Muhammed sallallahu aleyhi ve selleme dair "şehit oldu" dedikleri zaman, **قَوْمُوا فَمَوْتُو عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ** "Resûlullah'ın şehit olduğu yerde kalkın cennete yürüyün!" diyen on binler var bugün Anadolu'da.

Doksan yıl önce Trabzon'un dağlarında Âşık Kutlu'lar, Dursun Efendi'ler "Siz bu milleti Kur'an'dan ayıramazsınız!" dediler, "Ey Subhanek'e'yi okuyup da ölüsünü kaldıramayan Anadolu; Maraş'tan, Diyarbakır'dan, Edirne'den evlatlarınızı gönderin. Bu dağlar, Kur'anımızın medresesi olacak Allah'ın inayetiyle."

Ey dünya! Sen, dün-doksan yıl önce işbirlikçilerinle bu aziz milleti nasıl Kur'an-ı Hakîm'den ve Hazreti Muhammed aleyhisselamın yolundan ayıramadıysan işte burada Fatıma'lar ve Muhammed'ler "Bizi Kur'an'dan ayıramayacaksınız. Kur'an nizamını hayatımıza tatbik etmekten asla koparamayacaksınız" diyorlar.

Kardeşlerim,

Ashab-ı kiramı Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemden ayırabilmek-koparabilmek ve Muhammed aleyhisselamın olmadığı bir din oluşturmak için Bedir'e yürümüşlerdi. İslam'ı ortadan kaldırdılar kaldıracaklardı. Abdurrahman bin Avf radyallahu anh diyor ki: "Baktım sağımda bir delikanlı, solumda bir delikanlı. Biri eğildi dedi ki: 'Amca! Ebu Cehil'i tanıyor musun?'"

'Ey çocuk! Senin Ebu Cehil'le ne işin olur?' Solumda başka bir çocuk dedi ki: 'Amca! Ebu Cehil'i tanıyor musun?' 'Ebu Cehil'le ne işiniz olur?' dediğim zaman dediler ki: 'أخبرت أنه يصب رسول الله' 'Duyduk ki Ebu Cehil, Resûlullah sallallahu aleyhi ve selleme sövüyormuş.' Ve onlar oradan atılıp Ebu Cehil'in üzerine gittiler."

Muaz bin Amr bin radyallahu anh, orada kolunu kaybeder. O hâlde Hazreti Muhammed aleyhisselamı korumak için Bedir'de yürür. Kolu kendisine engel olunca o kolu yere koyar. Ayağıyla basar, kolunu orada bırakır. Şimdi Bağdat'ı vuranlar, Muhammed Mursi'yi hapisaneyeye koyanlar; işte Trabzon'da Seyyid Çavuş'ların evlatları diyorlar ki: Bizim askerî hastanelere ihtiyacımız yok. Kollarımızı kopardığınız zaman bizim anesteziye ihtiyacımız yok. Eğer söz konusu Hazreti Muhammed aleyhisselamsa kollarımız ve başlarımız teferruattır ya Rabbi!

Söz konusu İslam ve Allah Resûlü'nün şerefiyse kolumuz anesteziye ihtiyaç duymaz. Başımız duymaz. Biz Hazreti Muhammed aleyhisselamın yolunun fedaileriyiz.

Cevat Paşa diyor ki: "Çanakkale meydanında dolaşıyordum, bir asker gördüm. Uzaniyor, askerî hastaneye gitmiyor. 'Evladım!' dedim ayağa kalktı. Bir eliyle gözünü tutuyor. 'Evladım, elin...' dedim. Elini indirdi. Tekmil verirken baktım ki gözü yerinde değil. 'Evladım, gözün...' dedim. Dedi ki: 'Komutanım! Gözüm göreceğini gördü. Anamın çarşafına elini uzatmaya giden İngiliz zırhlılarının Çanakkale Boğazı'na gömülmesini gördü ya, Ayasofya'da Ezan-ı Muhammediye'yi susturmaya giden o zırhlıların batmasını gördü ya... varsın kumandanım, bundan sonra gözlerim görmesin."

Burada öyle gençler var ki ey Amerika! Onlar diyorlar ki, eğer bu gözlerin hedefi Hazreti Muhammed'i, ümmeti korumak olmayacaksa bu gözler, bedenimize yükür.

Kardeşlerim,

Meydan yerlerine çıkacaksınız, büyük mücadeleye hazırlanacaksınız, etrafınızı kuşatıyorlar. Önce akideniz sağlam olacak, sonra küfürle hesaplaşmayı Üstat Necip Fazıl'dan dinleyeceksiniz. Namazı Ebu'l Hasan en-Nedvî'nin "Dört Rükûn" adlı eserinden okuyacaksınız. Cihadı size Seyyid Kutup anlatacak. Bu millete nasıl kıyıldığını Üstat Kadir Mısıroğlu'ndan dinleyeceksiniz. Kimseden vazife beklemeyin.

Ey lisedeki-üniversitedeki kardeşim,

Büyük vazifeye hazırlanın. Sular kabarıyor ama ümmetin, Nuh'un gemisinin gelmesine dair umutları da artıyor. Allah bu sancağı yeniden sana nasip edecek.

Ümmet size dua ediyor. Şam'ın yetimleri sizin. Yeniden Devlet-i Aliyye adına ayağa kalkmanızı, ümmet adına kıyam etmenizi bekliyorlar. İttihad-ı İslamî için buradayız, demenizi bekliyorlar. Allah'ın inayetiyle sen, en büyük öğretmen olacaksın. En büyük doktor, en büyük mühendis, sen; Gazali olacaksın. Kurucu metinleri yazacaksın. Sen bir mühendis olarak öyle yazalım

programları geliştireceksin ki Amerika'nın deniz altılarının işletim sistemlerini bozacaksın. Rusya'nın uçaklarını Moskova semalarında düşüreceksin. Yapacaksın Allah'ın inayetiyle. Sen, denizler tutulduğu zaman gemileri karadan yürüten Fatih'in evladısın. Allah'ın selamı üzerinize olsun.

Abdullah Yıldız:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Değerli kardeşlerim, diriliş nesli,

Kur'an'la, namazla, İslam'ın temel ilkeleriyle yeniden ayağa kalkmak için bir araya gelenler,

Diriliş geceniz mübarek olsun.

'Diriliş nesli' kavramıyla kendisine bir miktar borçlu olduğumuz üstadımız Sezai Karakoç, "Müslümanlar, Kur'an'dan uzaklaştı uzaklaşalı gün yüzü görmediler" diyor. Bu cümlenin altını çizmemiz gerekiyor. Acaba bizi Kur'an'dan, yaşayan Kur'an olan Efendimiz'in sünnetinden, namazdan, İslam ahlakından uzaklaştıran şeytanî plan neydi, ne zaman başladı? Elbette, bizden kaynaklanan sorunlar da var ama bu şeytanî planı biraz gerilerde aramalıyız.

Birinci Dünya Savaşı'ndan yaklaşık on beş yıl öncesi İngiliz parlamentosu, lortlar kamarasındaki bir hadise. Konu, Sömürgeler Bakanı Müstemlekeler Nazırı Lort Gladstone'un gündeme taşıdığı bir meseledir.

Diyor ki: "Güneş batmayan İngiliz İmparatorluğu'nun topraklarında milyonlarca Müslüman yaşıyor. Yarıdan fazlası Müslümanlar'dan oluşuyor. Avustralya, Yeni Zelanda, Kanada, özellikle Hindistan, Pakistan, Bangladeş, Güney Afrika, Mısır, Orta Doğu bölgelerinde yaşayan Müslümanlar rahat durmuyorlar. Neyle bunları İngilizler'in kulu kölesi yaparız?" diye konuşuyorlar.

Nihayet sıra Müstemlekeler Nazırı Lort Gladstone'a geliyor, Gladstone kürsüye çıkıyor. Çekmecedan bir kitap çıkarıyor, eline alıyor ve kaldırıyor. Diyor ki: "Beyler, bu elimde gördüğünüz kitap, Müslümanlar'ın kutsal kitabı Kur'an'dır. Biz Müslümanlar'ın elinden bu kitabı almadıkça onlar üzerinde kesin egemenlik kuramayız. Ya bu kitabı ortadan kaldıracamız ya da Müslümanlar'ı bu kitaptan soğutacağız, koparacağız."

Kitabı ortadan kaldıramayacaklarını onlar da biliyor, Rabbimizin koruması altında, elhamdülillah.

1950'ler, şeflik devri; o Kur'an'ın yasak olduğu dönemler, Kur'an'ın dağ başlarında ve samanlıklarda öğretildiği dönemler, rahmetli Süleyman Hilmi Tunahan'ın Haydarpaşa'dan bilet alarak Sakarya'ya ya da Ankara'ya kadar tren vagonlarında Kur'an öğrettiği dönemler, Çalekli Dursun Efendi'lerin, Bediüzzaman Said Nursi'lerin, nice kahramanların -Allah rahmet eylesin hepsine- Kur'an'ı oralarda buralarda kaçak göçek öğrettiği dönemlerdir.

Nihayet, özgürlüğün ilk ışıkları... 1950. Türkiye'den gemiyle bir grup mümin hacca gider ve orada Hindistanlı bir âlim -Allahu âlem- Ebu'l-Kelam Azad, "Şu Osmanlı'nın torunlarını bir görmem lazım, yıllardan beri bunları göremiyoruz" der.

Bakar ki herkesin elinde Mushaf-ı Şerifler, harıl harıl Kur'an okuyorlar. Kâbe'nin civarında Anadolu'dan gelen Türk hacılar birlikte oturuyorlar. Bizim hacılarımızın elinde bir şey yok. Hüsn-i zan ediyorlar: "İşte Osmanlı'nın torunları böyle olur. Bunların hepsi hafız demek ki. Hepsi ezberden okuyorlar." Sevinir, onları kucaklar. Birazdan Diyanet yetkilileriyle karşılaşır.

Onlara der ki: "Sizi tebrik ediyorum. Maşallah! Hacılarınızı öyle yetiştirmişsiniz ki diğerleri Mushaf'tan okurken sizinkiler Mushaf'a ihtiyaç duymadan okuyorlar."

Bizimkiler kızırır bozarırlar, ne diyeceklerini bilemezler. "Hocam! Maalesef durum, bildiğiniz gibi değil. Ülkemizde yıllarca Kur'an'ı okumak, öğretmek, öğrenmek, evinde bulundurmamak yasaktı. Maalesef bunların hiçbiri Kur'an okumayı bilmiyor." Adamcağız bir anda şok geçirir âdeta. Ve "Vah Osmanlı'nın torunları vah! Siz bu hâllere mi düştünüz?" der. Hüngür hüngür ağlamaya başlar.

Bu topraklarda ne şenaatler işlendi... İşte bunun köklerini, o İngiliz parlamentosunda, Birinci Dünya Savaşı'ndan on beş-yirmi yıl önce yapılan toplantılarda aramak lazım. Bu bir küllî proje, şeytanî, küresel projeydi. Ve biz; Kur'an'dan, ahlakı Kur'an olan Efendimiz aleyhissalatu vesselamın sünnetinden, din-i İslam'dan, namazdan, camilerden koparıldık. O gün bugündür de gün yüzü görmedik.

Şimdi diriliş zamanıdır. İnşallah yeniden ayağa kalkma zamanıdır. Kur'an-ı Kerim'de sanki bu nesilleri tarif eden bir ayet-i kerimeye gözümüz iliyor. Meryem suresinin 58 ve 59. ayetleri. 58. ayette peygamberlerin, salihlerin, şehitlerin, sıddıkların bir özelliği, daha doğrusu bütün güzellikleri bir cümleyle özetleniyor: "Onlar, Allah'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlardı." Secde ve gözyaşı.

Ey Müslümanlar, ey iman edenler, ey Türkiye insanı, ey ümmet-i Muhammed, ey Trabzonlular! Vakit gelmedi mi? Kalplerimizin Kur'an'a yumuşama, Allah'tan inen hakikatleri kavrama ve yeniden ayağa kalkma vakti gelmedi mi? Geldi inşallah!

Rabbim bizi lütuflarla, nusretlerle ödüllendirsin. İnşallah bu diriliş buluşmalarımız ve yeni Selahaddin'lerin aramızdan çıkmasına ve gönüllerin, zihinlerin, sonra da ülkelerin fethine, İslam ümmetinin yeniden ayağa kalkmasına, insanlığın kurtuluşuna vesile olsun.

Allah yar ve yardımcımız olsun.

Nureddin Yıldız:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Trabzonlu kardeşlerim,

Sizi kardeşlikle isimlendirip rahat ettim. Bu salona isim bulmak istiyorum. Spor için, gençler için yapılmış bu salon eğer yeniden isimlendirilecekse artık, 'tekbir salonu' olarak anılacak hâle gelmiştir Allah'ın izniyle.

Trabzonlu gençler,

Altı asır önce Sultan Mehmet sizin gibi tekbir cengâverlerini buldu, İstanbul'dan çoğu yürüyerek, sırtlarındaki teçhizatlarıyla onları buraya getirdi. Ve bu toprak, 'Allahuekber toprağı' oldu o gün.

Siz... Karadeniz'in, Anadolu'nun, bu toprakların mümin gençleri... siz yeniden salonları inleyen tekbirleri getirirsiniz de Allahuekber olmaz mı bu topraklarda! Elbette Allahuekber olacak! Bütün büyük-güçlü bildiklerimiz ve bu dünyayı sömüren emperyalist, mümin kanı emen vampir medeniler Allahuekber'in önünde zelil olmaya mahkûmdurlar –biz Allahuekber deyip yaşadıkça.

Trabzonlu Âsiye kızlar, Âsiye'nin buradaki kardeşleri, yeğenleri... siz Allahuekber dersiniz de genç kızların Arş'ın gölgesini özlediği bir yer, Allah'ın mülkü ve ebediyen Allahuekber olarak kalmaz mı! Biz bu topraklarda Allahuekber ile yeni bir dünya, yeni bir sistem ve yeni bir heyecanla Allah'a yönelirsek bu gençler; Muhammed aleyhisselamın Trabzon'daki şeriatına hizmete adanmış gençleri, onun şeriatına kurban olmaya hazır Âsiye'leri, genç kızları, siz varsanız... Allah gördü, melekleri gördü, müminler gördü; varsınız, Allahuekber diyorsunuz ve Allahuekber artık!

Nasıl ki Fatih'in Trabzon'u Müslümanlaştırması, altı asır sonra önümüzdeki güneş kadar açık seçik bir hakikat ise inşallah altı asır sonra da bu spor salonunu Allah'a teslim eden nesil olarak sizler de bugünün leventleri, Ulubatlı'ları, tekbir sancağını Allah'a doğru yücelten delikanlılar-hanım kızlar olarak anılacaksınız. İnsanlar unutsa da Karadeniz unutmayacak, dağlar unutmayacak. Allah bilecek ve yaşatacak sizi.

Gençler, Üsameler, Âsiyeler,

Allah bir kere ekber olur. O ekberliği; yani en büyüklüğü, en ululuğu zaman zaman konum değiştirmez. Allah en büyüktür; öyleydi, öyledir, öyle kalacak. Dini, şeriatı, ona iman eden mümin kulları da kıyamete kadar aziz ve güçlü, Allahuekber diye haykıran müminler olarak kalacaklar.

Şehitlikten, Allah yolunda mal, can, nefis feda etmekten kaçınmayan siz mümin gençler var oldukça en büyük gerçek; Allahuekber'dir. Bir daha dünya Allahuekber'in dışında ebedî bir hakikat konuşamayacak.

Şu dünyada akan kanlara aldırmayın, koca koca balonların sahiplerini büyük görmeyin. Faiz başını alıp gittiği için, ekonomi kâfirlerin elindedir diye sakın ye'se düşmeyin. Allahuekber, Allahuekber'dir, kıyamete kadar Allahuekber olarak kalacaktır. Allah, mümin kulları arasında imtihanını pekiştirmek için; renk tutkunu olanlarla, iman bağlıları belli olsun diye, kim niye yaşadı, niye öldü melekler şahit olsun diye, Allah'ın şeriatını kıyamete kadar mağlup olmaz, yegâne galip olan Allah'ın sistemi olarak görüp uğrunda canlar kim veriyor-vermiyor belli olsun diye, kim dirilmek, kim sürünmek istiyor belli olsun diye...

Bu imtihanı yaşlılar, büyükler kazanamasa bile ey Üsame, sen bu toprakları yirmili yaşlarında feda eden Fatih'in yeğeni olan sen, Allah için bu dirilişin sahibisin, bunun hak sahibisin. Bu sancak senin olsun, zaten senin Peygamber'in de bu sancağı on yedi yaşındaki Üsame'sine bırakıp gitmişti.

Sen sabah namazını kılarken camide, sen haramdan gözünü korurken, sen "Faizli bir liranla ekmek alırsan sofrana oturmam baba!" diyen delikanlı çocuk olarak var olduğun sürece Allah'ın izniyle bu ümmet yücelecek, yüce olacak, Allahuekber var olacaktır.

Trabzonlular,

Bugün biz burada ne devlet ne de yeni bir medeniyet kurduk ama bir şeye Allah'ı şahit tuttuk. Eğer Trabzon tesettüre düşmanlığın pilot bölgesiydiyse, o zaman şahit ol Rabbim, Muhammed aleyhisselamın ümmetinin Âsiye'leri, tesettürü de Allah'ın şeriatının taksimatını da yeniden baş tacı yapmışlardır. Muhammed ümmetiyiz, derken Allahuekber diyerek bunu demişlerdir.

Biz ezik büzük bir ümmet değiliz. Biz pısrıklığı kader kabul eden bir ümmet değiliz. İstanbul'dan buraya Peygamber müjdesi almış bir adam olarak, sanki Peygamber müjdeli İstanbul'un ikiz kardeşi Trabzon olsun diye, kaderini Allah böyle yazsın diye gelip buraları fetheden, Müslüman toprağı yapan Sultan Mehmet'e selam olsun bu topraklardan.

Bugün bu İslam heyecanını, bu Muhammed aleyhisselam ruhunu burada canlandıran ve bize Allahuekber'i kadınıyla-erkeğiyle yaşatan, bu çalışmayı organize eden Trabzon'un İHH'sına da Allah selamlar versin. Selam olsun bütün müminlere. "Ben Allah'ın kuluyum ve Allah mağlup olmaz" diyenler, selam olsun size.

Muhammed Emin Yıldırım:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sözlerime hissiyatımı söyleyerek başlamak istiyorum. Dakikalardır burada otururken “Keşke burada değil de şu gençlerin içerisinde olsaydım” dedim. Allah sizleri var etsin. Sesiniz, sedanız hep İslam için olsun inşallah.

Aziz kardeşlerim,

Şu anda tarihler 25 Cemaziyelevvel 1437’yi gösteriyor. Miladî olarak tarihimiz 4 Mart 2016, Trabzon için güzel bir tarih olacak bu. Ama 4 Mart tarihi bizim için önemli. 2016 yılından 823 sene geriye gittiğimiz zaman, 1193’te Selahaddin Eyyubi’yi elli beş yaşında Rahim-i Rahman’a şu anda işgal altında olan Şam’da yolcu ettiğimizi hatırlarız. Eğer bir tarih, bir tarihe tevafuk etmişse bu güzel bir işarettir. Bir Selahaddin’i Allah’a yolcu ettik ama Allah, Fatih’ler çıkaran şu coğrafyadan inşallah binlerce Selahaddin var edecektir.

Şurada binlerce insanız. Derdi olmayan yok. Belki şu anda burayı dinleyenler bile yarınki borcunu düşünebilir. Evinde hastasını bırakarak buraya gelenler de olabilir. Farklı bir dertle de buraya gelmiş olabilir. Biz dertler yurdundayız. Şu anda yüreğimizde bu manada bir şeyler taşıyoruz. Ama eğer biz, sahabeyi biraz tanıdıysak, ashab-ı kiram efendilerimize ait biraz sayfa çevirmişsek, ne kadar derdimiz olursa olsun, bizim bütün dertlerin üstünde bir derdimiz olmalı: Yalnız ve yalnız aziz İslam.

Biz aziz İslam’a yürek vermişiz. Başkalarının sevdası olabilir. Başkaları kara sevda deyince başka şeyleri hatırlayabilir ama bizim için İslam ak sevdadır. Biz İslam’a yürek verdik. İslam’dan başka sevda, İslam’dan başka arzu, İslam’dan başka hedef, İslam’dan başka da dert düşünmüyoruz. Öyle olacağız ve bu çağın şahitleri olarak bu toprakları tekbirsiz, kelime-i tevhitsiz, aşksız, sevdasız, hedefsiz inşallah bırakmayacağız.

Sevda bir iddiadır. Şimdi diyoruz ki, İslam’a sevdalıyız. “Hani bunun ispatı?” diye sorarlar adama. Ben de soruyorum. Sahabeden size cevap veriyorum. Onların yüreklerinde sevda var mıydı? Vardı. Peki, onlar, o sevdanın ahlakına ait nasıl bir şey yansıttılar?

Onların sevdaları, rüyaları ve hedefleri vardı. Hepsi için belirlenmiş bir menzil ve hedef vardı. Onlardan kimi konuşursaydınız şunu söyleyeceklerdi: “Biz Medine’den varsın uzakta olalım. Peygamber’in şehrine biz sırtımızı dönerek Anadolu’ya gelelim, Azerbaycan’a gidelim, Balkanlar’a doğru uzanalım, varsın bu bedenler Peygamber şehrinde mahrum olsun ama onun sancağı boynu bükük kalsın.” Yandılar bu sevda için. Yandılar, benim aziz Trabzonlu kardeşlerim.

Bu dünyada, bu sevdıyla yananlar inşallah öte tarafta yanmayacaklar. İnşallah bu sevda yüreğimizi yaktıkça cehennem ateşini bizden uzaklaştıracak. Onun için yandıkça yanacağız. Yandıkça kıvama geleceğiz ve bir kez daha sahabenin sevdasının kitaplarda kalmadığını tarihe inşallah göstereceğiz.

Sevdanın işaretlerinden biri şudur: Üç damlayı akıtacaksın. Üç damlayı akıtmadan sevda yok. Nedir o üç damla? Alından akıttığın ter, geceleri akıttığın gözyaşı, yeri ve zamanı gelince “Bir bu beden kaldı, o da Allah’a feda olsun” diyerek Allah yolunda kurban olacaksın.

Biz bunu okuduk sahabeden. Bera İbni Malik’i okuduk. Yirmi yaşlarında “Rezzak” olan Allah’tan, “Rızık olarak sadece ve sadece şehadet isterim” diyen yiğitleri okuduk. Eğer öyleyse bundan sonra bizim dualarımızın başında da şehadet olacak. **Allah yolunda kurban olmak, en büyük arzumuz olacak. Allah yolunda feda etmek, feda olmak, feda ettirmek; en büyük arzumuz olarak hayatımızın esası olacak.** Ama benim aziz kardeşlerim, şehadet arzusu sadece benim yaptığım gibi salonlardan bağırarak olmaz. Yarın bunun ispatını da ister melekler bizden. Alından döktüğün ter; sosyal medyada, internette, televizyonun karşısında mı; yoksa bugün burada vereceğin bir kararı yarın yerine getirmekte mi?

Hani sen bu çağın Musab’ıydın, hani sen bu çağın Esmâ’sıydın? Onlar şöyle istiyorlardı şehadeti: “Allah’ım! Yesrib’deki hiçbir ev imansız kalmayacak.” Var mısınız, Trabzon’daki her eve imanı sokmaya? Var mısınız, bunu en büyük hedef hâline getirip durmadan, duraksamadan, Ebu Eyyub el-Ensârî gibi doksan üç yaşında bu topraklara ayak izi bırakmışken “Yorulдум” demeye utanarak, yaşa-başa bakmadan, kapı kapı dolaşıp “Allah’ın nuru tamamlansın” diye gayret etmeye? İnşallah bu çağın sahabileri olarak sizler bunları yapacaksınız.

Allah sizi tekbirlerle yaşatsın. Dilinizden ve yüreklerinizden de hiçbir zaman Allah’ın o büyüklüğünün işareti olan tekbirler eksik olmasın.

Asla karşılık beklemeyeceksiniz. Takdir, alkış, şan, şöhret; İslam’ı sevda hâline getiren adamın yapacağı iş değildir. Bizim peygamberlerimiz nasıldılar, biliyor musunuz? Dinden konuşur ama asla dinden geçinmezlerdi. Din kapısı onlar için geçim kapısı değildi. Bunun için o peygamberleri marangoz görürsünüz, demirci görürsünüz, sepet yapıp pazarda satıcı olarak görürsünüz... İman ettiğimiz Peygamber’imiz gibi çoban görürsünüz ama asla dinini geçim kapısı yapan olarak görmezsiniz.

Eğer İslam, bizde ak sevdaysa asla ve asla biz İslam’ın sırtından geçinmeyiz. Neyimiz varsa İslam’a feda ederiz, asla ümmet-i Muhammed’e el açmayız. Bilakis, açılan o ellere uzatılan ellerin sahipleri biz oluruz. Eğer İslam, bizde sevdaysa sevdanın kahramanları böyle yaptılar. Bizim de bundan başka yapacak şeyimiz yok.

Sevdanın bir şartı da kardeşlerim, neticeyi Allah’a bırakmaktır. Biz asla netice hesabı yapmayız. Çünkü nebevî siyasetten bahsediyoruz. Beşerî siyasetle nebevî siyaset örtüşmez. Beşerî siyasetin iktidar hesabı olur ama nebevî siyasetin ıslah hesabı vardır. Nebevî siyaset asla ve asla dünyevî başarıya kitlenmez. Onun için ecdat, “Biz seferden sorumluyuz, zaferden değil” dediler. Hiçbir zaman zafer noktasında bir endişe çekmediler. Ektiler tohumu toprağa, mahsulü Allah’a havale ettiler ama bir gün olsun şunu demediler: “Biz ektik, biz toplayacağız.” Asla! Onlar “biz ektik, bizden sonrakiler toplansın” dediler.

Allah, bizi sadece konuşarlardan etmesin; koşturalardan etsin. "Davam devam..." diye inleyen yiğitlerden etsin. Ve bizim yüreğimde hiçbir zaman İslam'dan gayrı bir sevda bırakmasın. Bu yola böyle aldığı gibi yolda kalmayı, yola yakışmayı, yola çıkarmayı ve hepsinden önemlisi; yolda ölmeyi bize nasip etsin. Hepinizi Allah'a emanet ediyorum.

Abdülmetin Balkanlıođlu:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sevgili kardeşlerim,

Allah Teâlâ toplantımızı, mübarek Peygamber'imizin Mekke fethi sırasında on bin asker önüne on bin ateş yaktırarak düşmanların yüreğine korku saldığı, öylesi bir içtım ve toplantı listesine dâhil eylesin.

Allah Teâlâ sizi, Müslümanlar'ın böylesi önemli ve sıkıntılı günlerinde, böylesi bir davette, Trabzon ağırlıklı olmak üzere sadece çevre illerden değil, Türkiye'nin sürpriz sayılacak farklı illerinden toplanan siz kardeşlerimizi ahirette güzel Peygamber'imizin livau'l-hamd sancağı altında hocalarımızla birlikte, her birinizi gönül bağlantılarınızın olduğu müminlerle birlikte cem eylesin.

Yarın ölüp gideceğiz. Hiçbirimizin bu toplantılardan özel hesabımız yok; ümmet hesabımız var. İki; bu çalışmayla hiç kimsenin ekmeğine yağ sürmüyoruz. Milletimizin ve ümmetin ekmeğine yağ sürüyoruz. Bu da böyle biline, sevgili kardeşlerim.

Kardeşlerim,

Tüm peygamberler, Allah'a mümin insan kazanmak için geldiler. Onların hakkıyla hizmet ettiğine, tam tebliğ yaptığına ayetlerle sabit ki, Allah şahittir. Hatta rakamsal olarak, fiilî ve fizikî olarak, bazı peygamberlerden ümmetsiz vefat eden bile olmuş. Ölüyü dirilttiğine dair ayetler okuduğumuz İsa peygamber bile ancak on bir kişiyle arkadaştır.

Sayıya takılmayacağız, 'lâilâheillallah Muhammedun Resûlullah'a takılacağız. Ve yitik ümmeti, neslimizi, başkalarını tevhide kazanma çalışması sırasında bizden gidenlerin, yüreğimizi yakanların korkarım o hâlde giderlerse cehennemden çığlıklarını duyacağımız yitik neslimize öncelik vereceğiz.

Hani hatırlıyor musunuz, sure-i Al-i İmran'da Allah bir kadroyu anlatıyor. O kadro da kâinatın en değerli kadrosu, yani sahabe kadrosu radiyallahu anhum. İslam'dan önceki durumlarını şöyle izah ediyor Allah:

و كُنْتُمْ عَلَي شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ Allah diyor ki: "Siz cehennemın dudagında dans ediyordunuz."

Cehennemın tam o ateş dolu çukurun kenarındaydınız. Eğer görseydiniz, oradaydınız. فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهُ "Allah oradan imanla kurtardı."

Delikanlılar,

Mübarek sahabe-i kiram, Kâbe dibindeki yüz binlerle ifade edilen sevaplara rağmen, Peygamber'in kabri başında ağıtlarla konsantre olmak ve hatıralarını söyleyerek ağlamak yerine çoluğunu çocuğunu, o manevî kazanımların hepsine şöyle bir gözyaşıyla ısladıktan sonra Veda Hutbesi okudular. Yüz yirmi bin sahabinin sadece yirmi bini yaşlı, hanımlar veya hastalar ve biraz da oradaki görevliler olsa gerek, onların dışında yüz bin insan Kâbe'ye dönecek adam için, yeşil kubbenin altındaki o nura bağlanacak ümmet için yollarda, gurbetlerde öldüler.

Elbette size onlar gibi gurbete çıkmanızı söyleyen yok. Üst kattaki komşuna çık, yandaki dükkâna git. Asker arkadaşınla konuş. Bayramda elini öpmeye gelen yeğenlerine, torunlarına... Sen daha kucağına çiş yapan çocuğuna bile bir şey söylemiyorsun yahu. Gölgede yaşayan insanları düşün biraz. Hiç olmazsa onlarla ilgilen.

Kardeşlerim,

Biz size bilgi transferi yapmaya gelmedik. İnandığınız değerlerle ilgilenmeye davete geldik. İlgilenin! **Bilgi yetti, bilgi kirlenmesi bile var. Artık ilgilenin yahu, ilgilenin; altı bin altı yüz altmış altı ayetle ilgilenin. Milyonu devirmiş hadislerle ilgilenin. Önümüzdeki liderlerle; yaptıklarıyla destanlaşmış, ölümsüzleşen bir hayat sürmüş güzelliklerle ilgilenin. Bunu paylaşmaya gelmiş olduk.**

Hani Peygamber'imiz beş madde saymıştı: "Kimseye verilmeyen şu beş büyük güzel nimet bana verildi." Onlardan biri de "tüm yeryüzü..." Trabzon, Türkiye veya Orta Doğu değil! Tüm yeryüzü. Ümmetimize de aynı gerçek söz konusu. "...tertemiz mescit kılındı."

Tüm Trabzon, tüm Türkiye ve tüm dünya mescit oluncaya kadar; küfürden, şirkten, isyandan; Allah'ın mülkünde Allah'ı gazaba getiren, laneti paratoner gibi çeken pisliklerden temizleninceye kadar biz, o dünyaya kırmızı kart göstermeye devam edeceğiz.

Kendi topraklarımızda, şehit kanıyla sulanmış topraklarda; Mehmetçik katillerine başsağlığı çadırı oluşturanlara kırmızı kart gösterin.

Rum Pontus Devleti'nden Trabzon'u İslam coğrafyasına dönüştüren o Fatih'in ideallerine kurşun sıkan, içimizdeki Rum hayalleriyle, Pontus rüyalarıyla yatan-kalkanlara kırmızı kart gösterin.

Allah ve Resûlü'nün açık beyanına göre tertemiz mescit kılınan dünyamızı meyhane yapmaya çalışanlara kırmızı kart gösterin. Allah'ın temiz mülkünü kumarhane, fuhuşhane, evliliği inkâr ederek Müslüman aile hayatına "Hayır!" diyenlere, evliliğe sık sık olumsuz yorumlar yaparak İslam aile yapısını yok etmeye çalışan ahlaksız ve namus sorunlusu zihniyetlere kırmızı kart gösterin.

Gazanız, şehadetiniz ve yeniden dirilişiniz mübarek olsun.